

בס"ד טז' מנחם-אב ה'תשע"ה
 הדלקת נרות - 19:20
 צאת השבת - 20:10
 רבנו תם - 21:02
 שיעון קיץ - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 778
 @ שבע השבתות הבאות, "שבעה דנחמתא".
 @ ביום רביעי התרת נדרים ראשונה,
 40 יום קודם ראש השנה.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטיד"ן: "נחמו נחמו" (ישעיה מ')

פרשת ואתחנן ע"ב שבת ז'חמו

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ← בקשתו של משה להיכנס לארץ ותשובת השלילית של הקדוש ברוך הוא.
- ← אזהרה על שמירת מצוות התורה.
- ← שלוש ערי המקלט בעבר הירדן.
- ← פרשה ראשונה של קריאת שמע.

"אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה" (ג' כ"ה)
 לכאורה הרי ברור מאילו שאם יעבור ארצה יראה אותה. אלא, צריך אדם לבקש תמיד כי יראה לו השי"ת את הטוב שבכל דבר ודבר. לפיכך ביקש משה רבנו: ואראה את הארץ הטובה - שאראה רק בצד הטוב של ארץ ישראל.

"ונשמרתם מאד לנפשותיכם" (ד' ט"ו)
 בעצם היה הכתוב צריך לומר: "ושמרתם את נפשותיכם". מהי אפוא משמעותה של הלשון: "ונשמרתם"? כאן מרומזת המצווה של שמירת הגוף והבריאות. וכך הוא פירושו של הפסוק: "ונשמרתם מאד" - השתדלו לשמור על בריאות גופכם "לנפשותיכם" - למען נפשותיכם, שכן חולי הגוף גורם גם להחלשת הנפש.

"ואתם הדבקים בה' אלוקיכם"
ואתם אותיות **ואמת**, מי שהולך עם האמת הוא יכול להדבק בה'.

"והיה הדברים האלה על לבבך"
 שואלים למה לא כתוב בתוך לבבך? ומתריצים, שלא כל פעם שיש לאדם התעוררות שיכנס התורה והמוסר בתוך הלב, אלא, מקודם צריך תמיד לשמוע מה שיתור תורה ומוסר אפילו שהם על הלב, ובעת רצון כשיפתח הלב יכנסו לתוך הלב, בגלל זה כתוב "על לבבך".

"אנכי עומד בין ה' וביניכם"
 מי שמחזיק את עצמו לאנכי - בגאווה, זה מפסיק אותך להתקרב לה'.

"פסל תמונת כל אשר יצרך ה' אלוקיך" (ד' כ"ג)
 הלוא היה צריך הכתוב לומר: "אשר לא צורך ה' אלוקיך". אלא, פסל ותמונה היינו: שעושים העתק צורה מאיזה עצם חי, כך שהפסל כשלעצמו איננו מקורי כלל ועיקר, אלא הוא חיקוי ובבואה של משהו. זהו פירושו של הכתוב: אל תעשה פסל ותמונה מהמצוות אשר צוך ה'. כי אם תעשה את המצווה המקורית כמות שהיא ולא בבואה של המצווה. (האדמו"ר מקוצק)

"ואהבת את ה' אלוקיך... ובכל-מאריך" (ו' ה')
 מקשים הפילוסופים: כיצד יתכן ציווי לאהוב? הלא האהבה היא מושג מופשט התלוי בטבעו של האדם, וכלום יוכל אדם לאהוב דבר רק משום שנצטווה על כך? התירוץ נעוץ בקושיא גופא. מזה שציווה ה' "ואהבת", יש להסיק כי אכן יש בטבעו של כל אדם מישראל כדי שיוכל לאהוב את הבורא, ואין צריך אלא לעורר את הכוח הטבעי הזה לטפחו. ואכן זהו עצם המצווה של ואהבת - שתעשה את הפעולות הדרושות כדי לעורר את הכוח החבוי בקרבך, לאהוב את ה' יתברך.

"שמע ישראל"
שמע ר"ת: עול מלכות שמים, עוד ר"ת: שאו מרום עיניכם. עוד ר"ת: שחרית מנחה ערבית. עוד ר"ת: שש ערי מקלט. שקריאת שמע הוא עיר מקלט מהיצר הרע. חז"ל אומרים, שבקריאת שמע יש רמ"ח תיבות כנגד רמ"ח איברים וכל תיבה נותנת חיות לאבר אחד, אבל צריך לצרף גם את המלה "אמת" כדי שיהיו רמ"ח תיבות, וזה מרומז בפסוק - ואתם אותיות אמת, - "הדבקים בה' אלוקיכם" אם מצרפים את המלה אמת לה' אלוקיכם אז חיים כולכם היום, זה נותן חיות לכל האברים.

"אתה ובנך ובן-בנך כל ימי חייו" (ו' ב')
 היה צריך הכתוב לומר להיפך: כל ימי חייו אתה ובנך ובן-בנך. אלא, אמרו חז"ל: "אל תאמין בעצמך עד יום מותך" (אבות ב'). זהו פשוטו של הפסוק: "למען תירא... לשמור את כל חוקותיו" - שתהיה ירא שמים ותעשה לך גדרים וסייגים למצוות התורה. למען ישמרו אותך מלעבור עליהן - "אתה ובנך ובן-בנך" - אפילו אם כבר בניס ובני בניס לך, שכבר הגעת לזקנה ונחלש יצר הרע שבקרבך, אף על פי כן אל תאמין בעצמך, אלא תוסיף לשמור על הגדרים והסייגים כל ימי חייו. (משך חכמה)

פינת הניבים והפזמונים
אין הקמץ משביע את הארי
אדם חזק ותקיף מאוד אינו מסתפק במוטו. קמץ
 = כמות קטנה, מלוא שלוש האצבעות האמצעיות [אצבע, אמה וקמיצה], להבדיל מן חופן. חופן = מלוא כף-היד.
דוגמה: לחברי-הקנסת הצעה תוספת שכר נכבדה, אך הם לא הסתפקו בה, פינו שאין הקמץ משביע את הארי.
מסור: פנור היה תלוי למעלה ממסתו של דוד, וכיון שהגיע חצות לילה, באה רוח צפונית ונושבת בו ומנגנו מאליו. מיד היה דוד עומד ועוסק בתורה עד שגילה עמוד השחר. נכנסו חכמי ישראל אצלו. אמרו לו: אדונינו הפולחן, עמך ישראל צריכים פרנסה! אמר להם: לכו והתפרנסו זה מזה. אמרו לו: אין הקמץ משביע את הארי, ואין הבור מתמלא מחליתו. אמר להם: לכו ופשוטו ידכם בגדוד! [ברכות, ג]. (ניבונכו)

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הסיוו מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"שבת זהב"

"נחמו נחמו עמי יאמר אלוקים" (מתוך ההפטרה)
 בשעה שאמר ישעיה הנביא לישראל "נחמו נחמו עמי", ביקשו להורגו. אמר להם, **לא מדעתי** אני אומר לכם אלא, **"יאמר אלוקים"**. (מדרש ילקוט)
 פרשת "ואתחנן" נקראת כל שנה בשבת שלאחר תשעה באב ("שבת נחמו"). עובדה זו הסביר המגיד רבי ישראל מקוזניץ בספרו "עבודת ישראל":
 לפי ההלכה, אסור ללמוד תורה בתשעה באב (חוץ ממדרשי "איכה", אגדות החורבן וכיוצא באלה); כי הלימוד גורם שמחה לאדם, ככתוב: "פקודי ה' ישרים משמחי לב" (תהילים י"ט, ט). ואין לשמוח ביום החורבן והאבל הלאומי. משום כך אנו קוראים פרשת "ואתחנן", המספרת על מתן תורה לישראל, מיד אחרי תשעה באב - שבו פסקנו מלימוד תורה - כדי להדגיש קבל עולם ומלואו, שאנו מתחילים שוב את לימוד התורה ומקבלים עלינו מחדש עול מלכות שמים ועול מצוות.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך ילדים זה שמחה

חממה ביתית: הבית צריך להיות חממה ביתית. ילד צריך לגדול בבית טוב, חמים נעים רגוע ושקט, שופע שמחה, ונוסף אהבה אחוה ורעות.
 עלינו להעניק לילדים חום ואהבה, אז יהיה ליבם פתוח והיו שלווים שמחים ומאושרים.
 אל לנו להפחיד את ילדינו. הילדים צריכים לישון בנעימות ובשלוה ולקום בשמחה. בבוקר, יש להעיר את הילד בעדינות, לא לגרום לו לבהלה.
אינטואיציה חדה: עלינו ההורים להיות עירניים איכפתיים ופנויים לילד.
 עלינו להקשיב להם, ולהאזין לרחשי ליבם. אל לנו להפקיר אותם, עלינו לעקוב תמיד בהתעניינות לגורלם. עלינו להתוות להם את הדרך הנכונה בה הם צריכים לנהוג.
תפילה: עלינו להתפלל על ילדינו. חלילה לנו לקלל את ילדינו, ואפילו לא בצחוק או בצורת סגנון דיבור כלשהי, גם אם כועסים עליהם. אל לנו לדבר עליהם דברים רעים. ילדים שההורים מתפללים עליהם מידי יום ביומו, מצליחים יותר.

<p>כל הישועות והברכות כללואה שלכומי מנב"ת שתרמה לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתה והצלחת כל משפחתה. שתזכה לזיווג הגון משורש נשמתה הטהורה ותבורך מפי עליון ובכל מילי דמיטב מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה להבדיל לענין יצחק בן דבורה ז"ל ולענין דבורה בת נרקיס ז"ל</p>	<p>ברכה והצלחה כיהושע ודורית מוסאי שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות ויתגשמו משאלות לטובה וזיווג הגון לילדיהם</p>	<p>רפואה שלימה לרבקה אהרון בת גולשן מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה יצחק הי"ו.</p>	<p>ברכה והצלחה כשלמה וזהבה ישראל על תרומתם לזיכוי הרבים. זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, והצלחה לילדיהם וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>רפואה שלימה לכוכבה רנ"ב בת גולשן מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה הרצל הי"ו.</p>
--	---	--	--	--

<p>מכרות ואיחולים לפסיים לרמי ושרה שלכומזדה להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה ונחת לאשר שלומזדה הי"ו ולבטרי וסימה-חיה בן ציון הי"ו</p>	<p>רפואה שלימה לרחל כהן בת חנה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות ונעימות.</p>	<p>ברכה והצלחה לאורי ודודו טייטל שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות ויתגשמו משאלות לטובה וזיווג הגון לבנותיהם.</p>	<p>רפואה שלימה לכאבאי באבאי בן מורורי הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו גולשן בת מרים</p>	<p>שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רגיבית, בחסות "בית הלחם"</p>
--	--	--	--	---

<p>לע"נ הישר והענו אורן-אהרון ז"ל בן ריטה ועמרם שיחיו השבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>ברכה והצלחה לשמעון ושרה יוסף הי"ו על תרומתם לזיכוי הרבים זכות השיעור והתהילים תגן בעדם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, והצלחה לכל ילדיהם וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.</p>	<p>ברכה והצלחה לציון ושרה לארי שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות ויתגשמו משאלות לטובה ונחת מכל צאצאיהם</p>	<p>ברכה והצלחה למירן דויד בת זילה לביטל דויד בת זילה שתזכה לזיווג הגון משורש נשמתן הטהורה. רפואה שלימה ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וברכה ליעקב וגילה דויד שירונו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.</p>	<p>רפואה שלימה כשלמה לארי בן מרים הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו שרה בת רבקה מנב"ת וירונו נחת מיוצאי חלציהם</p>
---	--	--	---	---

שבת שלום זמבורד

<p>לע"נ נשמות: זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל מרים דויד בת פרי יצחק ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל מרים דאודי בת מורוואי ז"ל טובה רוני בת שאקט ז"ל שרה נסימי בת גיבי ז"ל נהיית מוסאי בת פרי יצחק ז"ל קריינא דבורה בת יואל ז"ל</p>	<p>ברכה והצלחה בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>ברכה והצלחה אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקד בת מרסל מנב"ת לירן יפרח בת עינב-מזל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת רזיה סינדי בת חנה מנב"ת מרים ועלני בת גולשן מנב"ת</p>	<p>ברכה והצלחה שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרי רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו</p>
---	--	---	--

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל. **יו"ל ע"י ארגון "אברהם יג"ל" 054-7743834**

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות סעודה רביעית

שאלה: האם חובה לאכול במוצאי שבת פת (לחם) לשם סעודה רביעית שנקראת גם כן מלוה מלכה? (סעודת דוד המלך).

תשובה: בגמרא במסכת שבת (דף קי”ט) אמרו, ”לעולם יסדר אדם שולחנו בערב שבת אף על פי שאינו צריך אלא לכזית, ולעולם יסדר אדם שולחנו במוצאי שבת, אף על פי שאינו צריך אלא לכזית”. (יסדר את שולחנו, כלומר, לפרוש מפה על שולחנו דרך כבוד וכיוצא בזה) ומשמע לכאורה שסעודה רביעית על הפת (כלומר עם נטילת ידים וברכת המוציא ואכילת פת וברכת המזון) חובה, כמו הסעודה הראשונה של שבת, שהרי שתייהן הוזכרו באותה לשון. וכן כתב הגר”א מוילנא, שמסמיכות מאמרים אלו משמע שסעודה רביעית צריכה להיות עם פת דוקא. וכן פסק הרמב”ם, וכן פסק מרן השלחן ערוך (סי’ ש). ומרן החיד”א בספרו ”מחזיק ברכה” הוסיף שיש להזהר מאד בסעודה רביעית, ובעת שאוכל יכוין ”ללוות את השבת” ולהשאיר ברכה לסעודות החול. וזאת על פי מה שאמרו במסכת פסחים (קג). שהדבר דומה למלך שמלויים אותו בצאתו כשם שמלויים אותו בכניסתו. ובספר ”תוספת מעשה רבי” (סימן לט) הובא מעשה שפעם אחת חלה רבינו הגר”א מוילנא במוצאי שבת, והיה מקיא ולא היה יכול לאכול סעודה רביעית, ואחר שישן ונרגע, ציוה את בני ביתו שיראו אם לא עלה עמוד השחר עדיין, יפררו לו כזית פת ויאכילוהו בכף כדי לקיים מצות סעודה רביעית. (וכן היה מנהג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק”ל, להקפיד על אכילת סעודה רביעית). ורבינו יוסף חיים מבבל הוסיף שמעלת סעודה רביעית גדולה שמצלת מחיבוט הקבר.

אמנם מרן הרב זצוק”ל העיר, שלדעת הגאונים אף שודאי חובה לאכול סעודה רביעית, מכל מקום אין חיוב לאכלה עם פת, אלא יכול להסתפק באכילת פת הבאה בכסנין, כגון עוגה (בשיעור כזית, עשרים ושבעה גרם) או אף בפירות. (וכעין זה מורים דברי מרן החיד”א ז”ל).

דין הנשים בסעודת מלוה מלכה

לפיכך כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק”ל שגם הנשים תשתדלנה לקיים מצות סעודה רביעית. והוסיף שמובא בשם הרב הקדוש רבי אלימלך מליזנסק, שסגולה לנשים שתלדנה בקלות, שתאכלנה איזה דבר לשם מצוות סעודה רביעית, ותאמרנה בפיהן ”לשם מצוות סעודת מלוה מלכה” ועל ידי זה תלדנה בנקל ובהרווחה בעזרת ה’ יתברך. ושמענו כמה מקרים שנראה שהועילה סגולה זו.

לסיכום:

כל הרוצה לזכות בברכה, יאכל סעודה רביעית בבית כנסת ”אוהל מועד” ויִצְפֶּה בשיעורו של הראשל”צ הרה”ג יצחק יוסף שליט”א על גבי מסך ענק, יחד עם עשרות מתושבי יבנה והסביבה (כ”י) ויהנה גם משיעור מרתק ונפלא וגם מסעודה רביעית כשרה למהדרין, עשירה כיד המלך. (מקום מיוחד לנשים)

על זה נאמר:

”טוב מראה עיניים ממשמע אוזניים”.

”מכל מלמד” השכלתי...”

כה הדיבור - פרשת ואתחנן

נאמר בפרשה: ”רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה”, מספר פירושים יש בפסוק. א. ה' יתברך אומר למשה כאשר התפלל אליו 515 תפילות ”אל תוסף... ב. ישנו רמז גם לבעלי תשובה **ב**ח הדיבור. ונפרט: כשנפגשים עם אדם ברחוב ומבינים שאדם זה בעל לשון הרע, מיד אומרים לו ”אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה”. ג. פה מדובר על בעלי תשובה שבתחילת דרכם מתלהבים ומלאים אורות וזיקוקים שלצערנו פתחו איזה ספר או שניים ומתחילים להורות ולהפגין את ”דיעותיהם” ברבים ופעמים יוצאים נגד רבנים כאילו עקפו אותם בחכמה ובגדולה! אז אדם נבון שהולך על פי דעת תורה וצמוד לרב, כשנתקל באחד כזה, צריך לשאול אותו, ”רב לך” דהיינו יש לך רב ואתה הולך על פי דרכו, אם כן ימשיכו בדברי תורה. ואם אין לו רב וכל מה שאומר זה מעצמו, צריך לומר לו בתקיפות ”אל תוסף דבר אלי...”. לומדים מהפסוק שלכל דבר יש קצבה, גם לתפילה. ידוע מאמר הגמרא ”אל יאריך אדם בתפילתו יותר מדי שמה יהיה לו כאב לב”. ”פן תשחיתון... תבנית יכב אן קבב”=”ס”ת **תורה**. דהיינו מי שרוצה להנצל מעבודה זרה, רק על ידי התורה הקדושה ואם חי את חייו בהפקר כבהמה, בא המשך הפסוק, ”**תבנית כל בהמה אשר**=”ר”ת **תכאב**, בחייד וגם בעולם הבא. **תבנית** אותיות **תן בית**, דהיינו בית כנסת, בית מדרש, ולהקים בית נאמן על אדני התורה. ”**מפונ** הברזל” אותיות **כומר**, הוציאנו ה' יתברך מעבודה זרה שהיתה במצרים. **תבנית כל** רמש=”ר”ת **כרת** זהו העונש למי שעובד עבודה זרה. ”**מן הערים**” אותיות **הרעים**. ידוע ששלושה נענשים בלשון הרע, שניים מדברים ובה השלישי וכועס בבלי דעת. ואם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו ואז בא ”**אשב ירצח את רעהו**=”ס”ת **רות** ורוצח את רעהו שדיבר עליו ונהרסו המשפחות הנ”ל. **שלוש ערים בעבר תירדן**=”ר”ת **שבעה** יושבות המשפחה. ונס... מן **הערים** אותיות **הרעים** דהיינו היכן שיש לשון הרע לנוס משם במהרה, וגם אם חלילה יהודי חטא יש מקום מקלט ותשובה. **רוצח** אותיות ”**ורחץ** במים וטהר”. היכן הם הרבה? אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות. ולצערנו יש הרבה שרוצים לפגוע בעולם התורה. שפת נחל ארנון=”ר”ת **שנא מערער** אותיות **מערער** על עולם התורה והרבנים. וזה החל בקטן וכלה בגדול. **תבנית** אותיות **תן בית** לקב”ה שנאמר: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, יה”ר שיבנה המקדש במהרה. (עבדכם הנאמן ש.א.)

המזונות המרפאים אוכמניות כחולות

אוכמניות כחולות הן מזון על פופולארי שצבעו הכחול טומן סגולות בריאותיות רבות. האוכמניות מכילות סוכר, אך תכולתן הקלורית איננה עולה על 43 קלוריות למאה גרמים, והן מכילות גם שפע רכיבים בריאים, כמו נחושת, אשלגן, מנגן, מגנזיום, ויטמין C, ויטמין K, ומגוון סיבים תזונתיים. מעבר לכך, האוכמניות מכילות פיגמנטים בצבעי הסגול - כחול חומרים אלה מחזקים את כלי הדם, ועל כן, האוכמניות נחשבות לייעילות ביותר בכל הנוגע לטיפול בבעיות כלי דם תרומתן של אוכמניות כחולות ומאפשרת למתבגרים לשמור על חדותם המנטלית לטווח ארוך יותר לטיפול בשלל בעיות אופייניות לכלי דם חלשים, כמו טחורים ודליות.

" ואבותינו סיפרו לנו "

תגיד תודה

החיים לא האירו פנים לדרור. בגיל 8 כבר היה יתום מאב ומאם, לאחר ששניהם נהרגו בתאונת דרכים. לא היו לו אחים ולא כל קרובי משפחה ידועים, והעובדת הסוציאלית שהתיק שלו הגיע לשולחנה שלחה אותו למוסד פנימייתי שהיה מיועד ליתומים אמיתיים וגם ליתומים שהוריהם עדיין בחיים, אך העדיפו שהילד ישנה כמה שיותר מחוץ לבית...

דרור שהיה עד אז בן יחיד ומפונק להורים אוהבים, נקלע לחברה שלילית של ילדי מצוקה, ועד מהרה למד מהם כמה וכמה תעלולים מרושעים. הוא היה כפי הנראה ממשיד להידרדר אילולא נודע ביום בהיר אחד להנהלת המוסד שיש לו דוד רחוק, שהוא גם אדם אמיד ובעל אמצעים.

מנהל המוסד הזמין את הדוד לפגישה. 'הילד פשוט לא מתאים לסוג מוסד כזה', אמר המנהל שהיה אדם בעל לב חם. 'אני מבין שאתה רק קרוב משפחה רחוק, אבל תבל עליו, אם הילד יישאר עם בני הנוער החוסים כאן הוא ייצא מפה פושע לבסוף. אם יש לך אפשרויות, אני מפציר בך להוציא אותו מפה ולהכניס אותו למוסד פרטי שבו יוכל להתחנך כיאות.'

הדוד קיבל את העצה. הוא העביר את דרור למוסד אחר ואכן שם הוא החל לפרוח ולהיטיב את דרכיו. הדוד המבוגר החל להיקשר אל הילד שהגיע לביתו לחופשות ולחגים, והתייחס אליו כמו לשאר בניו. הוא ערך לו חגיגת בר מצווה מפוארת, ולאחר מכן המשיך לממן את לימודיו בתיכון. גם כשדרור הלך לצבא, הוא תמך בו כספית כדי שיוכל לצאת עם חברים ולבלות קצת בחופשותיו לאחר הצבא. זה היה כבר ממש טבעי שהדוד יממן לדרור את לימודיו באוניברסיטה ואף יעניק לו קצבת קיום, כשם שנהג עם ילדיו האחרים. דרור אכן עשה חיל בלימודיו, וסיים תואר ראשון בהצלחה. הוא התכוון להירשם ללימודים לתואר שני, וגם כאן פתח הדוד הנדיב והאמיד את ארנקו ושילם את עלות הלימודים כדי שדרור יוכל להגיע להישגים בחיים, ולרכוש מקצוע שיעזור לו לבסס את עתידו. ביום בו החל דרור את התואר השני שלו, הודיע לו הדוד כי ממתנה לו מתנה צנועה בכתובת מסוימת בתל אביב. 'מה המתנה?' הסתקרן דרור, אבל הדוד לא הסכים לתת יותר פרטים ואמר שעליו לגשת לאותה כתובת כדי לקבל את המתנה.

דרור לא היה מסוגל לכבוש את סקרנותו. הוא לקח אוטובוס לכתובת שהייתה בדרום תל אביב, אך כשהגיע למקום הוא התבלבל. את כל הבניין תפסה סוכנות מכוניות ולא היו בו שום חנויות נוספות שבהן תוכל להתמין לו מתנתו של הדוד.

במשך דקות ארוכות הסתובב דרור מכל צדי הבניין, מחפש בית עסק נוסף, ולבסוף החליט להיכנס לסוכנות המכוניות ולשאול. אחד מאנשי המכירות נגש אליו ושאל: 'אתה דרור?! כן, השיב דרור, מופתע מכך שמישהו זיהה אותו. 'מחכה לך פה מכונית', בישר לו איש המכירות, ורק אז התברר לדרור הנדהם כי המתנה של הדוד היא לא פחות ולא יותר מאשר מכונית חדשה ישר מהניילונים!

דרור היה נרגש וליבו הוצף רגשי תודה. הוא החליט ששום דבר לא יוכל להביע את רגשותיו כמו מכתב תודה שהוא ישלח לדוד בצירוף זר פרחים גדול. 'איך לי מילים להביע את תודתי על המתנה הנפלאה שנתת לי. המכונית היא פשוט דבר שלא חשבתי שאי פעם יהיה לי, ואני פשוט מאושר ומלא שמחה. תודה רבה על המתנה הגדולה, ואני מקווה שאוכל אי פעם להשיב לך כגמולך על נדיבות הלב שלך. דרור לא קיבל תשובה על מכתבו, אך לא ייחס לכך משמעות רבה וממילא היה עסוק כל כך בהכנות לתחילת הלימודים עד שלא חשב על שום דבר אחר. את ההפתעה

הבלתי נעימה הוא קיבל בראשית החודש הבא. פקיד הבנק התקשר אליו והודיע לו שעליו לכסות את החריגה בחשבונו, משום שכמה צ'קים נפדו ואילו הקצבה החודשית שלו לא נכנסה.

'איך זה יכול להיות?' תמה דרור. ההקצבה של הדוד הייתה נכנסת לחשבון הבנק כמו שעון, ומעולם לא איחרה. לא היה לו נעים להתקשר ולשאול, אך הוא אמר לפקיד שלא ספק הכסף ייכנס מחר והחריגה תכוסה.

גם למחרת הכסף לא נכנס, וכך גם ביום השלישי. לדרור כבר לא נותרה ברירה, והוא החליט להתקשר לדודו כדי לברר את העניין.

'אתה כפוי טובה!', אמר לו דודו בנוקשות, 'זוהי לא נותן לי חשק להמשיך לממן אותך.'

'אני כפוי טובה?' נדהם דרור. 'האם קיבלת את זר הפרחים ואת מכתב התודה שלי על המכונית?'

'קיבלתי גם קיבלתי', השיב הדוד, 'ידווקא משום כך אני חושב שאתה כפוי טוב'. 'למה?' שאל דרור.

'תשמע, דרור. אני נותן ומעניק לך כבר שנים רבות. כל חודש נכנסת לחשבונך ההקצבה הקבועה שמאפשרת לך לחיות, ללמוד ולהתפתח בלי דאגות. לזה כבר התרגלת. אתה מרגיש שאני חייב לך את זה. כבר אינך רואה צורך להודות על כך. רק כאשר יצאתי מגדרי ונתתי לך מכונית, חשת צורך לשלוח לי זר פרחים ומכתב תודה. אני אכניס לך את הכסף לחשבון הבנק כבר היום, אבל רציתי רק להזכיר לך שצריך להיות אסיר תודה לא רק על הדברים יוצאי הדופן, אלא גם על הדברים שאתה מקבל יום יום...'

כך אנו צריכים להודות לקב"ה שמעניק לנו בריאות, פרנסה טובה והצלחה. בואו ונודה לו מספר פעמים ביום.

הקב"ה שילם את חובו

שלום לכולם, רציתי לספר לכם מעשה נפלא שקרה לי ובו ראיתי השגחה פרטית. לפני כמה חודשים ניסיתי לשכנע את חבר שלי שלא שומר תורה ומצוות להצטרף אלי לשיעור תורה. כל פעם הוא דחה אותי בתירוץ אחר, עד שפעם אחת הצעתי לו שוב, והפעם, הפלא ופלא, הוא הסכים. הגענו לשיעור התורה, והחבר שלי ישב שעה שלמה ולמד בהנאה רבה. כשהסתיים השיעור אמרתי לו: 'אשריך, איזה יופי שהגעת לשיעור התורה. יש לך שכר גדול בשמים כי מצוות תלמוד תורה זו מצווה גדולה'. החבר שלי הסתכל בי במבט ספקני ואמר: 'עזוב אותי מהשמים, בינתיים אני רואה שלמדתי אבל לא קיבלתי שום שכר כאן ועכשיו. אם יש שכר, אני רוצה לראות את זה בעיניים...'. עניתי לחברי שיש שכר על המצוות גם בעולם הזה, אבל בדרך כלל לא מקבלים את זה 'במזומן' אלא בדרכים עקיפות. לפעמים פתאום תקבל העלאה לא צפויה במשכורת, לפעמים ייחסך לך איזה פנצ'ר במכונית ואתה בכלל לא תדע, אבל השם לא מקפח אף אחד ומשלם לו שכר על מעשיו הטובים.

חזרנו הביתה וקיוויתי שהחבר שלי מבין ומקבל, אבל חשתי שהוא לא לגמרי משוכנע. למחרת נפגשנו שוב. היינו באזור תל אביב והלכנו ברחוב, ולפתע חבר שלי אומר: 'היי, תראה מה זה!'. לפניו, על המדרכה, היו מושלכים שלושה שטרות: אחד של 100 שקל, אחד של 50 שקל והשלישי של 20 שקל. החבר שלי מיהר לאסוף את הכסף, ואני הסתובבתי אליו בחיך ניצחון ואמרתי לו: 'אתה רואה? הנה השכר שלך! 170 שקל! לא עברו 24 שעות והקדוש-ברוך-הוא שילם לך את חובי.

החבר שלי היה נרגש, אבל אחרי כמה רגעים הוא שאל אותי: 'אבל למה רק לי נתנו שכר ולך לא?' השבתי לו: 'אני, את השכר בעולם הבא על לימוד התורה, לא מוכן להמיר בשום סכום...'